

Heer Jezus,
met veel liefde hebt Gij
de weg naar Calvarië willen gaan
om daar voor ons te sterven.
Dankbaar willen wij U volgen
en met U verbonden blijven
in lijden en in dood.

Maria, Moeder van smarten,
maak onze liefde tot Jezus,
even vurig als de uwe.
Verhoor onze gebeden,
nu wij Jezus, uw zoon,
biddend met U volgen.

Goede Jezus, help ons deze kruisweg
met liefde en godsvrucht te doen.
Daarom bidden we vooraf.
Onze Vader ... Wees Gegroet.

Lijden

“ Maar Jezus bleef zwijgen “
(Mt 26, 63)

1^e Statie Jezus ter dood veroordeeld

Door schrik overmand levert Pilatus Jezus over aan de hogepriesters. Hoogst onrechtvaardig vonnis.

Jezus, de onschuld zelf, had alle recht zich te verzetten. Maar Hij zegt niets... Hij laat begaan. En alles gaat onverbiddelijk zijn gang, tot op de kruisberg, tot aan het graf.

Wat een verschil met onze houding! Men moet ons maar scheef aankijken of ten onrechte beschuldigen, en nog wel voor onbeduidende zaken, of we steigen en protesteren heftig: "Dat ben ik niet! Ze zijn onrechtvaardig!" Vaak beschuldigen wij zelfs de anderen ... Afschuwelijk! Willen wij de kelk die Jezus zelf gedronken heeft niet drinken? Meestal moeten wij hem toch drinken, maar wij maken hem zelf bitterder door onze scherpe kritiek en opstandigheid.

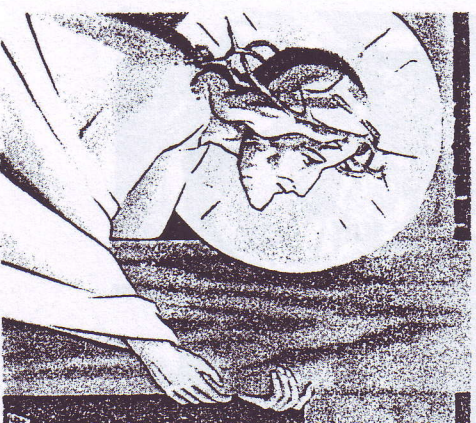
"Maar Jezus bleef zwijgen in deemoed."

2^e Statie Jezus met zijn kruis beladen

Het kruis is blijkbaar veel te zwaar voor zijn verscheurd en uitgeput lichaam. Maar Jezus komt niet in verzet. Hij neemt het met liefde op want het moet ons verlossen...

Wij integendeel komen luid in verzet, zodra het kruis wat te zwaar weegt: "Ik kan niet! Die beproeving is té zwaar. Ik zal bezwijken!" Jezus heeft zelf het zware kruis opgenomen, terwijl Hij zich aan Gods hulp toevertrouwde. **"Maar Jezus bleef zwijgen in vertrouwen op God."**

3° Statie

Eerste val

Jezus komt geen woord over de lippen, maar na een korte inspanning valt Hij, bezweken onder zijn last.

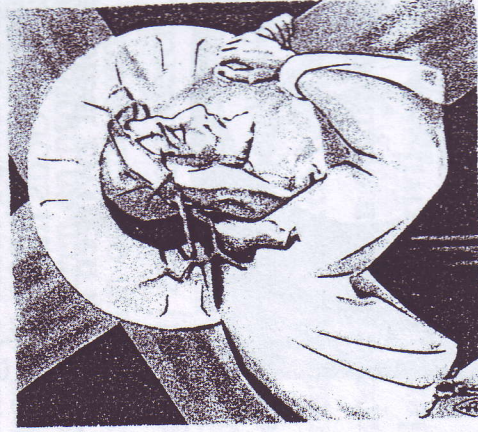
Wij zouden zeker gezegd hebben:

”Zie je wel: het was onmogelijk!

Ik had het je gezegd!”

Jezus richt zich weer op, zonder één klacht.

”Stilzwijgen in overgave.”

4° Statie

Jezus ontmoet zijn heilige Moeder

Onopvallend in de menigte heeft Zij haar Zoon zien vallen. Ze snelt Hem tegemoet. Ze staan oog in oog... Woordeloze ontmoeting. Hun blik is een hartekreet! Als wij kunnen lijden in stilte, wacht ook ons de liefde-blik van Jezus en Maria, die ons opbeurt.

” Jezus en Maria zwegen in ongeschonden lijden.”

5^e Statie De Cyreneëër

Tweede gevolg van het zwijgen en vallen van Jezus is het ongerust zijn van de beulen. Iemand die zo valt en zijn last weer opneemt zonder iets te zeggen, moet wel doodop zijn: die geraakt niet boven... Ze dwingen een boer die van zijn akker komt om het kruis van Jezus te dragen. Gaandeweg neemt hij er vrede mee, dank zij de zachte berusting van de Gerechte, en draagt het kruis zelfs met vreugde. Jezus telt reeds een volgelinge meer. Help ons onze beproevingen **zonder klagen** te aanvaarden. Van U komt er dan onverhoopte hulp.

”Maar Jezus bleef zwijgen vol aanvaarding!”

6^e Statie Veronica

Waarheid andermaal bevestigd door een andere verovering, nog onmiddellijker, nog inniger: die van Veronica. In een mooi gebaar droogt deze vrouw – onbekend gebleven zowel voor als na – Jezus' geschonden gelaat. Jezus had kunnen antwoorden met een dankwoord. Hij doet beter “Schrift grift, gepraat vergaat!” Hij **schrijft** zijn aanbiddelijk gelaat op haar zweetdoek. Dank zij dit stil wederzijds gebaar zal Veronica het getuigenis van Gods dankbaarheid mogen meenemen, en de Kerk zal één van de kostbaarste relieken van Zijn lijden ontvangen.

Het voorbeeld van een moedig gedragen kruis blijft in de harten geprent... Het doet veel meer dan alle mogelijke aansporingen of troostwoorden.

” Maar Jezus bleef zwijgen in dankbaarheid.”

7e Statie

Tweede val

Deze val is nog zwaarder en pijnlijker dan de eerste. Ondanks de hulp van de Cyreneëer raakt Jezus toch uitgeput. Maar Hij richt zich weer op, zonder één klacht. Het is een stille afkeuring van ons geklaag als wij hervallen: "Het haalt niets uit! Het is altijd hetzelfde: ik kom er nooit !" Wrevel en ontmoediging. En wij vergeten dat vallen en kruisweg samen horen. Dat wordt niet aanvaard voor onszelf en al evenmin voor de anderen. Toch is het zo heilzaam tegen onze hoogmoed en ons zelfvertrouwen, en om ons geduld en medelijden te leren.

"Maar Jezus bleef zwijgen voor onze eigen zwakheid."

8e Statie

Jezus spreekt klagende vrouwen toe

De eerste woorden van Jezus op zijn kruisweg zijn gericht tot vrouwen en ze beantwoorden hun oprecht maar oppervlakkig medelijden. Daarom bevatten ze ook één van de ernstigste waarschuwingen uit het Evangelie. Het is een oproep tot ware bekering, en ook een oproep tot stil, maar werkdadig meeleven, 'goed werken', zich inspannen.

"Stilzwijgen bij het beoefenen van de actieve deugden."

9e Statie Derde val

Zijn laatste val. Jezus is letterlijk doodop. Er kan zelfs geen klacht meer over zijn lippen komen. Alle woorden zijn hier leeg. Laten wij ook de onmacht en de uitputting in ons leven aanvaarden: op sterven na dood. Laten wij ons dan "Klein houden in de sterke hand van God"(1 Pet 5, 6) zonder te vragen 'waarom' of 'hoelang nog'. Wij weten dat niet. Hij weet het en dat is genoeg.

"Maar Jezus bleef zwijgen in vrijwillige machteloosheid."

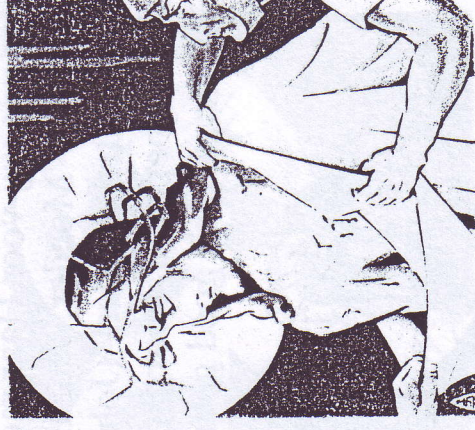
10^e Statie Jezus van zijn kleren beroofd

De wonden worden weer opengereten en geven ondraaglijke pijnen. Maar **geen enkele klacht!** "Zoals een lam dat ter slachting wordt geleid opent Hij zijn mond niet." (Jes 53, 7)

Aanvaarden wij beroofd te worden van onze eer, te schande gemaakt te worden en door het slijk gesleurd? In plaats van overbodig geklaag, bittere verwijten en loze verontschuldigungen.

Hier ook weer niets wensen, niets vragen maar **zwijgen zoals het Lam.**

"Maar Jezus bleef zwijgen als een lam!"

11° Statie

Jezus aan het kruis genageld

Het kruis spreekt zijn waarheid: grondig en diepzinnig! Het zijn de laatste woorden van het mensgeworden Woord na urenlang stilzwijgen: hoogst verheven en gezagvol!

Halen wij o.a. aan:

- Hebben wij onze vijanden niet lief, denken wij dan aan "Vader, vergeef het hun." (Lc 23,34)
 - Hebben wij niet genoeg vrouwen bij blijvende nood en vergeefs pogen, luisteren wij dan naar Jezus'belofte aan de goede moordenaar: "Vandaag nog zult gij met Mij zijn in het Paradijs." (Lc 23, 43)
 - Mochten wij beter willen beseffen wie Maria voor ons is en wie wij voor Haar moeten zijn: overwegen wij dan:"Moeder, daar is nu Uw zoon!" – "Daar is uw Moeder!"(Joh 19,26-27)
- "Jezus heeft dat bepaald woord voor mij gezegd."** Gehoorzaam en goed gebruik van Gods woorden.

12° Statie

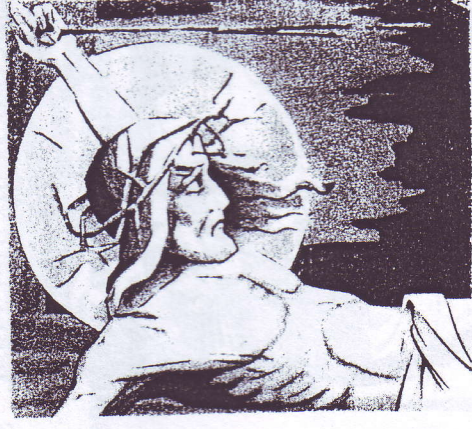
Jezus sterft aan het kruis

En nu de stilte van de dood, soms onderbroken door korte bevelen van de honderdman en door het gejammer van de heilige vrouwen.

Ons treft vooral Maria's smart, stil en diep als de zee. Terwijl wij ons laten neerdrukken door rouw of innerlijke beproevingen, staat zij recht onder het kruis. **'Stabat Mater...'** Laten wij ons tot Haar wenden in gebed, als Haar kinderen. **In stilte standhouden met Haar!** Gods toekomst kunnen afwachten!

"Wacht op de Heer en wees sterk!"

(Ps 27,14)

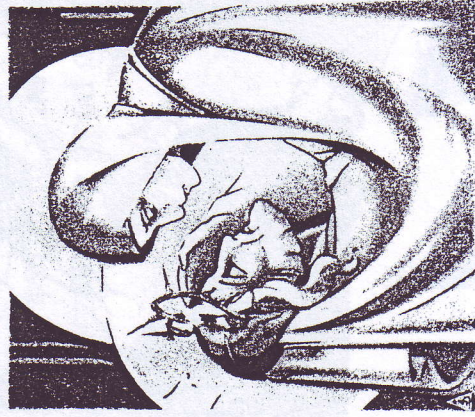
13° Statie

Jezus aan zijn Moeder teruggeven

Onder het kruis hield Jezus' Moeder moedig stand, als een priester aan het altaar. Als Moeder van smarten begint zij haar opdracht als Moeder van de mensen voor ons aangenomen kinderen van God.

Nu kan zij het Kindje dat zij in de kribbe het leven heeft geschonken, weer in haar armen drukken. Hij is weer van Haar. Aldus begint zij de beschouwende dienst van de Kerk die de doorwonde Christus opvangt met haar liefde, haar aanbidding en haar gebed. Dat is ook onze dienst. Laten wij het van ganser harte doen. Bewenen wij Hem met Haar, 's nachts en in stilte.

“ En Maria bleef zwijgen vol medelijden!”

14° Statie

Jezus in het graf gelegd

Grafstilte: volslagen stilte, uitzichtloos...

Stilte van de natuur in rouw, van de aarde die wijd open gaat om zijn Schepper te ontvangen...

Stilte van ons leven met Christus verborgen in God. Laten wij leven in Hem.

Maria, leid ons binnen in de grote zachte stilte van de vereniging met God.

Laat mij mijn intrek nemen bij U, met Jezus, om mijn verblijf te vinden in God, hier op aarde reeds en eens voor goed mijn heem in de hemel.
Amen.

GETSEMANI

=====

Gij zijt me, Heer, het meest nabij
bij 't breken van het brood;
bij 't ledigen van de bittere kelk,
in 't aanschijn van de dood.

Want daar wordt dood weer leven,
en glanst zij in het licht;
daar wordt "breken" "geven"
vóór 't Eeuwig Aangezicht.

Dank Heer, dat ik mocht smaken,
de zoete stervenspijn;
dank dat ik mocht verzaken
om dicht bij U te zijn.

En help me iedere dag opnieuw,
sterven aan kleine dingen;
om met een warm en zuiver hart
Uw lof te blijven zingen.

Kruisweg - Tussenzang.

=====

- 1 Jezus, ik lijd met U.
 - 2 Jezus, ik bid met U.
 - 3 Jezus, ik val met U.
 - 4 Jezus, ik buig met U.
 - 5 Jezus, ik draag met U.
 - 6 Jezus, ik waak met U.
 - 7 Jezus, ik help met U.
 - 8 Jezus, ik ween met U.
 - 9 Jezus, ik kijk naar U.
 - 10 Jezus, 'k vergeef met U.
 - 11 Jezus, 'k heb pijn met U.
 - 12 Jezus, ik sterf met U.
 - 13 Jezus, ik prijs Uw naam.
 - 14 Glorie en lof zij U
- Glorie - Glorie.

IK BEN VAN GEEN BELANG

Wat geeft het als ik een bittere kelk moet drinken
of als mijn hart droevig is tot sterven toe:
Jezus, ik breng dit offer voor u,
ikzelf ben van geen belang.

Zoals u wil, Jezus, ontsluit mij uw schoonheid,
en sluit mij in uw armen
of haal van de duistere hemel ook nog alle sterren weg:
voor mij heeft het geen belang.

Jezus, of u me uw vrede geeft of storm,
of u mijn inspanningen bekroont of me geen steun verleent
en mijn hoofd laat neigen onder zware pijn:
het is voor mij van geen belang.

Of ik liefde zaai of afgunst oogst
of ondankbaarheid,
het is voor u alleen dat ik mijn leven leid.
Ikzelf ben van geen belang.

Zelfs als ik gekwetst word door geliefden,
Jezus, wat heeft dat voor belang, als u maar van mij houdt.
Zelfs al wordt het goede dat ik doe, verdacht gemaakt:
ik reken het niet aan;

Breng ik u eer met onophoudend werken
of ben ik, helaas, tot niets meer in staat:
Jezus, wat heeft het voor belang. Het is uw wil: ik aanbid u.
Voor mezelf heeft het geen belang.

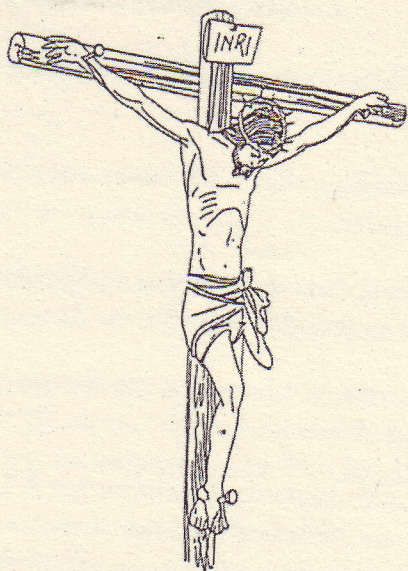
Moet ik de Kalvarie helemaal op,
zelfs als Simon van Cyrene ontbreekt,
wat maakt het uit, Jezus, U ziet mij in mijn ellende.
De rest is voor mij van geen belang;

Jezus:
"Mijn kind, als je geloof zo groot is en zo sterk,
als je jezelf vergeet en je in mijn armen gooit,
dan zeg ik tot jou, ik ken je en ik hou van je
voor mij ben je van belang,
ook als je jezelf onbelangrijk vindt."

Welk belang hebben plezier, vreugde of lijden?
Jezus alleen is van belang voor mij.
Aan Hem alleen glorie, eer, liefde en erkentelijkheid:
ikzelf ben van geen enkel belang.

(gebed dat Koning Boudewijn dagelijks bad)

Murwick 379 : rode bundel

*Laat het kruis voor mij zijn
als een kus van de Gekruisigde*

KRUISLIEFDE - BEPROEVING

Edward Poppe 1890-1924

Laat het kruis voor mij zijn als een kus van de Ge-kruisigde.

Lijd zoals Jezus leed: niet voor uzelf alleen, maar voor de zielen.

Een kruis verliest de helft van zijn gewicht zodra het ten volle aanvaard wordt.

Jezus' kruisweg is het werk van de zonde, méér dan dat van de beulen.

Alles wat kruisigt en vernedert is goed. U mag er om jubelen en danken als u kunt. En niet teveel kijken van welk hout de kruisen gemaakt zijn, als het maar kruishout is.

Als je God niet vindt in uw gedachte of overweging, dan is nog DIE weg open: vind God dan in uw toestand, in uw kruis, in het werk dat u verrichten moet: want dat alles is het omhulsel van Gods wil . . . en Gods wil is God zelf.

Wordt gaarne voor de minste van allen aangezien en zoek God in het kruis.

Kruis is kruis en de Liefde laat zich vinden in het kruis.

God heeft twee middelen om de zielen te leiden: de priester en de kruisen.

Wij moeten lijden, want zonder het lijden en de versterving gaan wij allen verloren.

Is de roeping van elke uitverkorene, van elke religieus, van elk mens, niet opoffering en lijden? Is het kruis niet de wegwijzer naar de volmaaktheid?

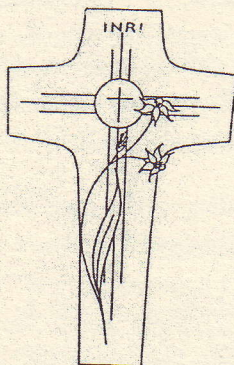
Een christenmens zonder kruis is een soldaat zonder ere tekens.

Strijd en kruis, alles werkt mee voor degenen die naar de volmaaktheid willen.

De volmaaktheid hier op aarde bestaat in de liefde tot het lijden, in de liefde tot het kruis.

Elk heeft zijn last en ieder heeft zijn kruis. God heeft gewild, dat ieder met zijn kruis zijn geluk koopt: de geleerde met zijn verstand te kruisigen door vernedering en ootmoed; de moeder met haar hart te kruisigen in gelatenheid en onderwerping; allen door geloof en liefde.

Het ideaal is voor ieder hetzelfde, alleen de wegen zijn verschillend. Alle hebben zij dit gemeen dat het kruiswegen zijn, dat is: wegen van lijden uit liefde, zelfopoffering uit liefde.

Gesprek met Christus aan het kruis

Laat mij U een vraag stellen, Heer. Zeg me: al die lange uren dat Gij aan het kruis hebt gehangen en gewacht hebt op de dood, waaraan hebt Gij toen gedacht?

— Ik dacht aan u.

Ja, dat weet ik, Heer: Gij hebt mij gezien. Maar wat ben ik in de grote massa van deze wereld: Gij hebt nog aan zoveel anderen gedacht.

— Ik zag u alleen.

Maar dan hebt Gij mij toch zo maar vanuit de verte gezien, met een vlugge blik, tussen zoveel anderen. Zeg me, op welk ogenblik hebt Ge aan mij gedacht?

— Ik heb altijd aan u gedacht.

En wat hebt Ge gedaan, Heer, al die uren aan uw kruis?

— Ik heb me voor u opgedragen.

Ik weet het, Heer, maar hebt Gij uw offer ook niet voor de anderen gebracht? Welke druppel van uw bloed hebt Ge voor mij gestort? Ik zal hem als de mijne opvangen en bewaren.

— Al mijn bloed heb Ik voor u gestort.

Hoezo, Heer, al dat bloed, terwijl toch één druppel genoeg was?

— Niet alleen mijn bloed, maar ook mijn lichaam en mezelf.

En wat hebt Ge dan voor de anderen overgehouden, Heer?

— Ik heb me helemaal gegeven voor u.

Dit wil ik nog vragen, Heer: Wat was, in al die uren van uw lijden aan het kruis, uw grootste lijden?

— Ik leed voor u.

Ach, Heer, Gij hebt de zonden van allen gedragen, maar zeg mij: met welke doorn heb ik uw hoofd gestoken?

— Met heel de doornenkroon.

Dus heb ik U ook gegeseld, Heer, en U vastgenageld, en U gedood! En wat hebben de anderen dan gedaan?

— Heel mijn lijden, dat waart gij.

En uw ziel, mijn Heiland, was die niet in angst en nood? Zeg mij wat U het meest kwelde.

— De vrees om u te verliezen.

Ik weet het, Heer: de zielen die verloren gaan, maken uw lijden nutteloos. Maar zeg mij, is het getal van degenen die verloren gaan, groot? Is het waar dat hun aantal groter is dan dat van de uitverkorenen?

— Als ik u alleen verlies, heb Ik alles verloren.

En dan, Heer, wat hebt Gij het meest verlangd op dat ogenblik?

— U te redden.

Zeker, Ge zijt gestorven voor alle mensen, Ge hebt ze allemaal willen redden. Maar kon één enkele ziel de dorst lessen die Gij hadt om er zoveel te redden?

— Ik dorst naar u.

Dus, Heer, als ikzelf, als ik alleen verloren ga, maak ik uw lijden nutteloos, en als ik gered word, dan spijt het U niet meer dat Ge geleden hebt! Zullen de anderen dan ook geen deel hebben aan uw overwinning?

— Mijn overwinning, dat zijt gij.

En als ik U doe overwinnen, Heer, welk deel krijg ik dan van de overwinning?

— Ge krijgt ze helemaal.

Heer, nu begin ik iets te begrijpen van het mysterie van uw persoonlijke liefde.

Zeg mij: wat moet ik voor U doen?

— Heb Mij alleen lief.

J.P. Van Schoote s.j.
(uit: V. Poucel s.j., L'Evangile du pecheur)

GEBED van de HEILIGE THERESIA van JEZUS
tot het HEILIG AANSCHIJN

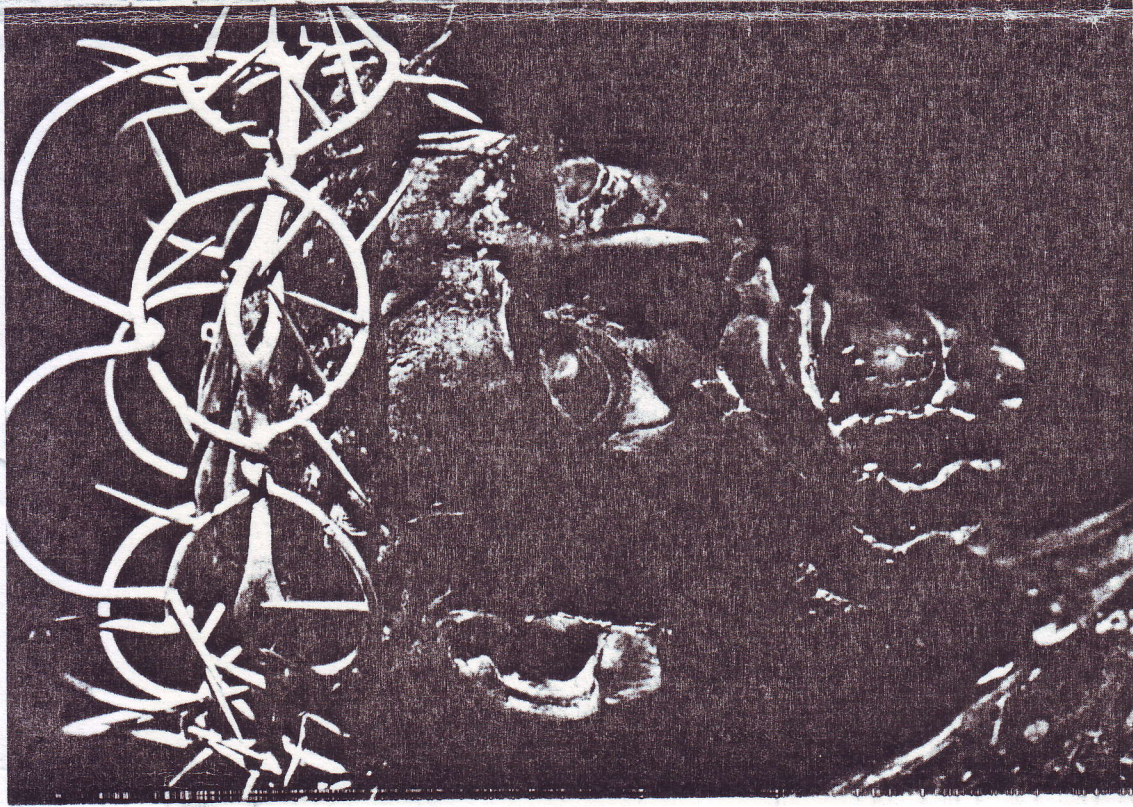
O Jezus, Die in Uw bitter lijden, de meest verachte der mensen, de Man van Smarten geworden bent, ik vereer Uw heilig Aanschijn, waarop eens de schoonheid en de luster van Uw Godheid straalde. Maar nu is het voor mij geworden als het aangezicht van een melaatse.

Echter, onder deze misvormde trekken, herken ik Uw oneindige Liefde. En ik voel mij verteerd door het verlangen om U lief te hebben en U te doen liefhebben door alle mensen.

De tranen, die overvloedig uit Uw heilige ogen opwellen, schijnen me even zovele kostbare parels te zijn, die ik zou willen verzamelen om de zielen van de arme zondaars vrij te kopen door middel van hun oneindige waarde.

O Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht mijn hart verrukt, ik smEEK U om diep in mijn hart Uw goddelijke beeltenis in te prenten en me te ontvlammen met Uw liefde, zodat ik waardig bevonden mag worden Uw glorierijk Aanschijn in de hemel te aanschouwen. Amen

en hier uit te beelden.

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht ver-
borgen is in het Allerheiligste
Sacrament,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht zal
verschijnen op de wolken aan het
einde van de wereld met grote
macht en majesteit,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht de
schrik zal zijn voor de zondaars,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht de
vreugde is van de rechtvaardigen
in de hemel,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht onze
liefde, kracht en vreugde is hier
op aarde,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht voor
ons de bron is, waaruit de kennis
van Uw wezen opbloeit,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht onze
Enige is en ons Al,

Lam Gods, dat de zonden van de wereld
wegneemt, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat de zonden van de wereld
wegneemt, verhoor ons Heer.

Lam Gods, dat de zonden van de wereld
wegneemt, ontferm U over ons.

Christus aanhoor ons.

Christus verhoor ons.

Heer, ontferm U over ons.

Christus ontferm U over ons.

O Heer, toon ons Uw Aanschijn en wij zullen gered worden.

Laat ons bidden:

Wij smeken U, almachtige en barmhartige God, geef ons en allen die eer brengen aan het Aanschijn van Uw veelgeliefde Zoon, dat misvormd werd door onze zonden, de genade dit heilig Aanschijn te aanschouwen in de glorie van Zijn Majesteit.

Door dezelfde Jezus Christus onze Heer.

Amen.

Jezus, van Wiens aanbiddelijk Aangezicht
 de ogen tranen stortten van bloed,
 Jezus, van Wiens aanbiddelijk Aangezicht
 de mond gefolterd werd met gal en
 azijn,
 Jezus, aanbiddelijk aangezicht, Wiens haren
 en baard werden uitgerukt door de
 wrede beulen,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht mis-
 vormd werd als dat van een melaatse,
 Jezus, van Wiens Aangezicht de onvergelyke-
 lijke schoonheid misvormd werd
 door de zonden van de wereld,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht werd
 overschaduwd door de rouwvolle
 schaduwen van de dood,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht werd
 gewassen, gezalfd en in een lijkwade
 gewikkeld door Maria en de heilige
 vrouwen,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht te
 rusten werd gelegd in het graf,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht schit-
 terde van schoonheid op de dag van
 Uw verrijzenis,
 Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht straal-
 de van glorie op de dag van Uw
 hemelvaart,

Het HEILIG AANSCHIJN van JEZUS
 (op de Lijkwade van Turijn)

Het is Mijn vastberaden wens, dat
 Mijn Aanschijn, dat de meest intieme
 pijnen van Mijn Ziel, het lijden en
 de liefde van Mijn Hart weerspiegelt,
 meer geëerd wordt.
 Wie Mij beschouwt, troost Mij reeds.

LITANIE van het HEILIG AANSCHIJN

Heer, ontferm U.

Christus, ontferm U.

Heer, ontferm U.

Christus, aanhoor mij.

Christus, verhoor mij.

God, hemelse Vader, ontferm U.

God, Zoon, Verlosser van de wereld,

God, heilige Geest,

Heilige Drievuldigheid, één God,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht be-
droefd werd bij het zien van Jeru-
zalem en weende over deze ondank-
bare stad,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht in de
Hof van Olijven naar de aarde gebo-
gen was onder de last van onze
zonden,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht baad-
de in bloedig zweet,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht werd
gekust door Judas, de verrader,

Jezus, door de macht van Uw aanbiddelijk
Aangezicht werden de soldaten tegen
de grond geworpen in de Hof van
Olijven,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht werd
besmeurd met speeksel en gewond
door slagen,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht ge-
slagen werd door een knecht, be-
spot door vijanden en ontwijd door
hun kwaadwillige handen,

Jezus, de goddelijke blik van Uw aanbidde-
lijk Aangezicht wondde Petrus' hart
met liefde en berouw,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht werd
vernederd ten overstaan van de
overheden van Jeruzalem,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht zijn
blijmoedige kalnte bewaarde, toen
Pilatus het doodvonnis uitsprak,

Jezus, van Wiens aanbiddelijk Aangezicht
het voorhoofd gekroond werd met
doornen,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht bedekt
was met zweet en bloed en tegen de
grond gevallen onder het kruis,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht door
Veronica werd afgedroogd op de weg
naar Calvarië,

Jezus, Wiens aanbiddelijk Aangezicht opge-
heven was aan het folterende kruis,

Gebed tot Jezus na de doorboring van zijn rechterzijde en Hart.

=====

O allerheiligste Lichaam van mijn Heer Jezus Kristus, in welk een ellendige toestand aanschouw ik U! Hoe vreselijk zijt Gij toegetakeld! Zonder te gruwen kan ik U niet bezien! Wat voor een diepe, brede, ontzettende wonde doorboort uw rechterzijde! Wie toch heeft U deze toegebracht!? Erbarme zich God! Was uw goddelijk Hart bij uw dood nog niet genoeg gebroken, dat het ook nog met de gruwelijke lans doorstoken moest worden? O zoet Hart van Jezus, o getrouw Hart van Jezus! o liefderijk Hart van Jezus! o beminnelijk Hart van mijn Heiland! hoe zijt Gij gewond! Waarlijk hieraan kan men zien hoe Gij ons bemint en hoever gij uw liefde voor ons drijft, want zelfs na uw dood hebt gij, om zo te spreken voor ons nog willen lijden! Hoe goed hebt Gij het altijd met de mensen gemeend! hoeveel hebt Gij voor hun verlossing en Heil willen lijden. Hoeveel en grote droefheden hebt Gij uw leven lang op aarde doorstaan, hoeveel lijden verduurd. Hoe voortdurend hebben de Joden uw Hart met hun ondank doorboord. Hoeveel steken heeft uw langzaam sterven in de wreedste folteringen U toegebracht! Hoe heeft het geweld van uw liefde en lijden U gebroken. Uit liefde tot ons en onze zaligheid hebt Gij dat alles geleden. Door de speerstoot in uw zijde te ondergaan, hebt Gij uw liefde en trouw jegens ons willen bewijzen!

Wie wenst U niet weer te beminnen, o liefdevol Hart? Wie wenst U niet getrouw te zijn, o zeer getrouw Hart. Ja, ik verlang, o zeer liefhebbend Hart, U met serafijnse wederliefde te beminnen. Ik bemin U, o beminnelijk Hart! Ik smaak U, o allerzoetst Hart! ik geniet U, o honingvloeiend Hart. Is het Hart van Jezus wel iets anders dan een Hart vol goeheid en mildheid? Vernietig derhalve, o Jezus, ter wille van de liefde van uw Hart, de slechtheid en liefdeloosheid van mijn hart en neem er uit weg alles wat boos, hoogmoedig, gierig, nijdig, afgunstig, toornig, genotzuchtig, wraakgierig, zinnelijk, traag en onoprecht is en geef mij hiervoor een vroom, deemoedig, mild, kuis, geduldig, verstorven, ijverig en trouw hart. O rein Hart van Jezus, heilig mij! o almachtig Hart, versterk mij, o brandend Hart, ontvlam mij.

Wees gegroet, wees aanbeden, o liefhebbend en beminnelijk Hart, met de diepe wonde, ik nader tot U met de verschuldigde eerbied en ontstoken in brandende wederliefde kus ik U van harte, oprecht en vurig, U tevens dringend smekendend al mijn zielewonden te genezen. Uit U, genadenrijke wonde, kome de genade van Gods barmhertigheid over mij! O troostrijke wonde, maak mij in droefheid aan uw goddelijke vertroosting deelachtig. U beveel ik de zorg aan voor mijn lichaam en ziel. In U offer ik aan God alle arbeid op en moeite. In U vertrouw ik Hem mijn leven en sterven toe. In U sluit ik mij op als in een schuil- en woonplaats. Ik verberg en verschans mij in U tegen alle aanvechtingen en hinderlagen van de vijand. O kostbaar water, gevloeid uit die wonde, was uit mijn ziel alle vlekken, o roodgekleurd Hartebloed, ontvlam mijn hart van goddelijke liefde. Hemelse Vader, ik offer U Jezus' heilige zijde-wonde, het heilig water en bloed die er uit vloeiden. Mogen de volmaaktheden van dat Hart, zijn kinderlijke godsverering mijn zondigheid vernietigen, mijn kwaad ongedaan maken en mij voortaan met liefde en ijver vervullen!

Tiende visioen, p. 72 (Zie, hoe ik je heb liefgehad)

Vertederd keek de Heer in zijn zijde neer. Daar liet Hij vol vreugde zijn blik rusten. Zo leidde Hij de aandacht van zijn schepsel door de wonde in zijn zijde mee naar binnen. Hij liet er een heerlijke, paradijselijke plek zien, die groot genoeg is om er alle mensen die Hij zal redden in vrede en liefde te laten rusten. Hij deed mij hierbij denken aan zijn kostbaar bloed en het water, die Hij had laten vloeien uit liefde. In dit heerlijk schouwen liet Hij mij zien hoe zijn heilig hart in twee gekleefd is. En, samen met zijn vreugde hierover, liet Hij mij verstand iets van zijn heilige godheid ontwaren. Van haar toonde Hij wat Hij op dat ogenblik wenselijk achtte, en gaf mijn arme ziel hierbij kracht om - voor zover hier woorden voorbestaan - de oneindige liefde te begrijpen, die geen begin kent, die is, en die altijd zal zijn.

Bij dit alles sprak de goede Heer gelukzalig: "Zie hoe Ik je liefheb", als wilde Hij zeggen: "Kijk maar, mijn liefste. Zie je Heer, je God, die je Schepper is en je eeuwige vreugde. Zie je eigen broer, je verlosser. Kijk goed, mijn kind. Zie hoe blij en hoe gelukkig ik met jouw verlossing ben, en verheug je dan met mij omdat je mij liefhebt."

De zalige woorden "Zie, hoe ik je liefheb" wilden mij bovendien nog een dieper inzicht bijbrengen. Het was als had Hij gezegd: "Kijk toch. Merk dat ik, nog vóór ik mijn leven voor jou gaf, al zoveel van je hield dat ik voor jou wilde sterven. Nu ben ik voor jou gestorven, en heel gaarne heb ik voor je geleden wat ik kon. Al mijn bitter lijden en hard zwoegen is nu voor altijd omgezet in blijvende vreugde en geluk voor mij en voor jou. Hoe kan het dan bestaan dat je mij om iets zou vragen dat me plezier doet, en dat ik het jou niet al te graag zou verlenen? Want mijn plezier dat ik jouw heiligheid en jouw eeuwige vreugde en geluk samen met mij."

Dit is, eenvoudig gezegd, wat ik begrepen heb uit de zalige woorden: "Zie hoe ik je heb liefgehad." De Heer heeft dit getoond om ons opgewekt en blij te maken.

Negende visioen p. 68 (Niets is mij te veel, daar ik toch telkens opnieuw uit liefde mijn leven zou geven)

Toen vroeg de Heer: "Ben je tevreden dat ik voor jou geleden heb?" Ik antwoordde: "O ja, Heer, ik kan U slechts danken en prijzen". Daarop zei onze goede Heer Jezus: "Als jij tevreden bent, ben ik het ook. Dat ik eens en voor altijd mijn Passie voor jou doorstaan heb, dat is voor mij een vreugde, een zaligheid en een onbegrensd genot. En als ik nog meer kon lijden, dan zou ik het doen." In dit aanvoelen werd mijn geest meegevoerd naar boven, tot in de hemel.

(...) Uit de woorden "Als ik nog meer kon lijden, zou ik het doen", kon ik opmaken dat Hij daadwerkelijk zijn leven zou geven zo dikwijls het in zijn vermogen zou liggen dit te doen. En de liefde zou Hem geen rust gunnen tot Hij het gedaan had. Ik keek nauwlettend toe om aan de weet te komen hoe dikwijls dat precies zou zijn. Maar het aantal keren ging mijn verstandelijke capaciteit zo ver te boven, dat zij niet bij machte was dit te vatten of te registreren.

En als Hij dan al die keren gestorven was of zou moeten sterven, dan zou Hij dit uit liefde als helemaal niets beschouwen. Vergeleken bij zijn liefde lijkt het Hem immers allemaal zo weinig. En kon Christus als mens slechts eenmaal lijden, in zijn goedheid houdt de bereidwilligheid hiertoe nooit op. Elke dag staat Hij klaar om hetzelfde te doen, als dat mogelijk zou zijn. Bood Hij mij aan om uit liefde tot mij nieuwe hemels en nieuwe aardes te scheppen, dan ware dit in vergelijking slechts een kleinigheid. Want zo Hij het wenste, zou Hij dat iedere dag zonder de minste moeite kunnen verwezenlijken. Maar sterven uit liefde voor mij, en wel

zo dikwijls dat geen mens het tellen kan, dat is in mijn ogen het hoogste offer dat God een menselijke ziel kan aanbieden.

Wat Hij mij wil duidelijk maken is dit: "Hoe zou ik dan uit liefde tot jou niet al doen wat in mijn macht ligt? Niets is mij immers te veel, daar ik toch telkens opnieuw uit liefde mijn leven zou geven, zonder acht te slaan op de vreselijke pijnen die dat meebrengt?" Dit gaf mij het tweede gezichtspunt aan voor de contemplatie van zijn heilige Passie: de liefde die Hem ertoe bewoog overstijgt al hetgeen Hij geleden heeft zover als de hemel boven de aarde verheven is. Dat lijden was immers een edele, waardevolle, glorieuze daad die ooit onder impuls van de liefde volbracht werd. De liefde zelf echter heeft altijd bestaan, zonder begin, en zij is en zal zijn zonder einde. Deze liefde legde Hem de zoete woorden in de mond: "Als ik nog meer kon lijden, dan zou ik het doen". Niet: "als het nodig was", maar wel "als ik kon." Zelfs als het niet nodig was, wilde Hij meer lijden als dat kon. Deze daad, dit verlossingswerk was door God zo goed mogelijk beschikt, en door Christus zo glorievol als het kon uitgevoerd. Ik zag dat dit in Christus een bron was van volmaakt geluk. Zijn geluk zou immers niet volkomen zijn indien Hij het nog beter had kunnen doen.

p. 69 : 23e hoofdstuk: **Jezus is tevreden over zijn lijden als wij het ook zijn.**

Deze drie woorden: "Het is voor mij een vreugde, een zegen en een onbegrensd genot" lieten mij drie hemels zien. Ik begreep dat "vreugde" duidde op het welbehagen van de Vader, "zegen" op de glorie van de Zoon, en een "onbegrensd genot" op de heilige Geest. De Vader is tevreden, de Zoon wordt gehuldigd, en de heilige Geest geniet. En zo kon ik dan een derde aspect ontwaren in het contempleren van zijn heilige Passie, nl. de vreugde en de zaligheid die maken dat Hij er voldoening in vindt.

(...) Want God wil dat wij er samen echt van genieten dat Hij ons verlost heeft. Hij verlangt dat deze vreugde ons troost en ons sterk maakt, en dat onze ziel hier met de hulp van zijn genade blij mee bezig is. Wij toch maken zijn geluk uit, Want in ons geniet Hij zonder ophouden. En op dezelfde manier zullen wij door zijn genade genietend opgaan in Hem. Van al wat Hij voor ons doet, gedaan heeft of nog zal doen, heeft niets Hem ooit moeite of last gekost of kunnen kosten, op zijn sterven in zijn menselijke natuur na. Dat begon met de incarnatie en heeft geduurd tot de Verrijzenis op Paasmorgen. Zolang heeft de moeite en de last van het verlossingswerk geduurd, en over dit werk verheugt Hij zich, zoals gezegd, grenzeloos.

O Jezus, dat wij toch oog willen hebben voor dit geluk om onze verlossing dat binnen de Heilige Drievuldigheid leeft, en dat wij toch mogen verlangen om, door haar genade, het geestelijk genot ... te smaken! Dat onze vreugde om onze verlossing, zoveel als hier op aarde mogelijk is, gelijke op die van Christus!

Heel de Heilige Drievuldigheid is in de Passie van Christus werkzaam geweest, door langs Hem om een overvloed aan kracht en genade over ons uit te storten. Alleen de Zoon van Maria heeft echter het lijden doorstaan, en heel de Heilige Drievuldigheid verheugt zich hierover. Dit werd getoond met de woorden: "Ben je tevreden?" Toen Christus verder ging: "Als jij tevreden bent, ben ik het ook", was het alsof Hij zei: "Dat is voor mij het grootste plezier, watn ik vraag van jou niets anders in ruil voor mijn inspanningen, dan dat ik jou tevreden mag stellen."

Hier bracht Hij mij de kenmerken van de blijde gever voor ogen. Deze besteedt immers maar weinig aandacht aan wat Hij aan het geven is, daar zijn verlangen en intentie volledig toegespitst zijn op het genoegen en het comfort van hem aan wie hij het schenkt. Als de ontvanger dan het geschenk blij en dankbaar aanneemt, dan zijn voor de hoffelijke schenker in zijn grote blijdschap om de steun die hij aan zijn geliefde heeft kunnen geven, kosten en inspanningen van geen tel.

(..) De woorden "eens en voor altijd" wijzen op de vele vreugden allerhande die op zijn Passie volgen: vreugde omdat Hij nu niet meer zal lijden; omdat Hij ons van de pijn van de hel vrijgekocht heeft, omdat Hij ons in de hemel binnengebracht heeft en van ons zijn kroon en zijn eeuwige vreugde gemaakt heeft.

Ik bezit de macht om alles ten goede te keren

(...) Geruststellend liet onze lieve Heer mij weten: "Ik bezit de macht om alles ten goede te keren. Ik kan alles ten goede keren. Ik zal alles ten goede keren. en Ik wil alles ten goede keren. Jij zelf zal het kunnen zien dat alles, wat het ook mag zijn, zal goedkomen.

Als Hij zegt: "Ik bezit de macht dan spreekt volgens mij de Vader, bij "Ik kan" spreekt de Zoon en bij "Ik wil" de Heilige Geest. Met "Ik zal" is de ene Heilige Drievuldigheid aan het woord. En als hij zegt: "Jijzelf zal het zien", dan versta ik: de hele mensheid, allen die samen in veiligheid zullen gebracht worden binnen de Heilige Drievuldigheid.

God wil dat wij ons rustig en vredig ophouden binnen het kader van deze vijf uitspraken. Zij vormen een verwijzing naar de beëindiging van Christus' geestelijke dorst. Die dorst bestaat in een aanhoudende liefdeshunker, die niet aflat tot, op de dag van het oordeel, dit "zien" voor ons werkelijkheid zal geworden zijn. Wij die dan gered zullen zijn en die de vreugde en het geluk van Christus zullen uitmaken, zijn thans immers nog hier. Anderen zullen na ons komen en zo gaat het verder tot die dag aanbreekt. Daarom is dit volgens mij zijn liefdeshunker en zijn dorst: dat Hij ons allen hier in zich verzamelt met het oog op onze eeuwigdurende zaligheid. Nu bevinden wij ons immers niet zo totaal in Hem als dan het geval zal zijn.

(...) In zover Hij ons hoofd is, is Christus verheerlijkt en kan Hij niet meer lijden. Maar als lichaam, waarin al zijn ledematen vastgehecht zijn, is Hij nog niet helemaal verheerlijkt en niet onkwetsbaar. Nog steeds heeft Hij dezelfde dorst en hunker als op het kruis. Deze begeerte, die hunker en dorst, draagt Hij volgens mij van vóór de aanvang der tijden in zich, en dit totdat de laatste ziel die Hij zal redden haar gelukzaligheid in Hem bereikt heeft.

Volgens mij moet er een daad zijn, iets dat de Heilige Drievuldigheid ten uitvoer zal brengen op de laatste dag.

Wat zij precies inhoudt of hoe zij zal voltrokken worden, dat weet geen mens... en dat blijft zo tot haar voltooiing.

De goedheid en de liefde van God willen dat wij van dit toekomstig gebeuren weet hebben. Maar zijn macht en zijn wijsheid willen (...) het wat en het hoe ervan verhullen en verborgen houden. Hij wil immers dat we net genoeg weten om tot een diepere rust in onze ziel te komen, zodat we in vrede liefhebben in plaats van ons te vergapen aan al de stormen die ons vreugdevol in Hem opgaan kunnen verstoren. (...)

God is de enige die weet hoe Hij alles ten goede zal keren. Want zoals de H. Drievuldigheid alles schiep uit het niets, zo zal zij ook al wat niet goed is ten goede keren.

Vonkje

Ik ben een vonkje uit het grote vuur van God;
de hitte was daarbinnen blijikbaar zo gestegen
dat er uit een gesprongen knoest een vonkenregen
zomaar omhoog spoot - poef! - je schrikt je toch kapot!

Ik ben zo 'n vonkje: kijk eens, zie je me daar stralen?
Ik ben heel klein, maar mijn geschitter en geflonker
is toch heel duidelijk te zien als in het donker
ik blij naar boven zweef, of dwarrelend weer zal dalen.

Ik blijf niet eeuwig drijven, ook niet eeuwig branden,
daar op die warme golven van dat grote vuur;
nu mag ik schijnen, maar ik zal toch op den duur
weer in de vlammen van datzelfde vuur belanden.

Het lijkt zo kort en zinloos, en dus verbodig:
ik heb de duisteris niet eeuwig overwonnen,
maar ik ben veilig terug daar waar ik was begonnen,
dus is voor mij een tweede knoest die ploft niet nodig.